

OLIMPIJSKI MAGAZIN

Oktobar, 2017.

Šampioni i vicešampioni Evrope: Kadetska vaterpolo i košarkaška reprezentacija Crne Gore

NAŠA SNAGA

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

LUKA BAR
PORT OF BAR

Budućnost se ne čeka, već se planira, gradi i pripada hrabrima

Budućnost ima brojna imena – rezonovao je proslavljeni francuski književnik Viktor Igo. „Za slabe je „Nedostižna“. Za bojažljive „Nepoznata“. Za hrabre, ona je – „Šansa“.

Razmišljajući o budućnosti crnogorskog sporta uočavamo i prepreke, probleme sa kojima moramo da se posvećeno, strpljivo i znalački nosimo, ali vidimo i prilike.

Krajem novembra 2016. godine, Crnogorski olimpijski komitet je, uz pomoć Fonda olimpijske solidarnosti i Međunarodnog olimpijskog komiteta, a u saradnji sa Crnogorskim skijaškim savezom, šestorici naših sportista – Ivani Bulatović, Mariji Bulatović, Nadeždi Milošević, Bojani Milošević, Bojanu Kosiću i Eldaru Salihoviću – obezbijedio stipendije kao podršku za ostvarivanje normi za učešće na Zimskim olimpijskim igrama u južnokorejskom Pjongčangu u februaru 2018. Sredinom februara ove godine, prepoznajući potencijal, ali i vrednujući ostvarene rezultate u bazenu, u saradnji sa Vaterpolo i plivačkim savezom Crne Gore osigurali smo polovinu novčanih sredstava za stipendiranje mladih vaterpolista: Vladana Spaića, Filipa Gardaševića, Alekse Ukropine, Petra Tešanovića, Dušana Banićevića, Đura Radovića, Blaža Mitrovića, Sava Četković, Branka Franete, Nikolasa Saveljčića i Dušana Matkovića.

Imena ćete lako prepoznati: to su naše mlade „ajkule“ koje su nas prošle godine na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Podgorici obradovale osvajanjem srebrne medalje, nastavljajući nisku vaterpolo uspjeha.

Devetnaestog dana septembra Crnogorski olimpijski komitet je potpisao ugovor sa Rukometnim savezom Crne Gore o stipendiranju jedanaest mladih rukometašica: Đurđine Jauković, Đurđine Malović, Eme Ramusović, Itane Grbić, Dijane Ujkić, Ivone Pavićević, Tatjane Brnović, Enise Đoković, Anastasije Babović, Nikoline Knežević i Ivane Godeč. Većina njih već se izborila za status seniorskih reprezentativki; od ostalih očekujemo da im se uskoro priključe, i da nastave hod zlatnim stopama generacije koja nam je 2012. godine u Londonu donijela toliko iščekivano olimpijsko odličje.

Na listi sportista koje finansijski podržavamo kao istaknute kandidate za učešće na Olimpijskim igrama u Tokiju su i karatisti Mario Hodžić i Marina Raković, džudisti Jovana Peković, Danilo Pantić i Nikola Gardašević, atletičarke Kristina Rakočević, Slađana Perunović i Marija Vuković, kao i jedriličar Milivoj Dukić.

U svim ovim aktivnostima – a u saradnji sa drugim sportskim savezima u Crnoj Gori pripremamo slične projekte – ogleda se naša želja da tim mladim ljudima olakšamo prolazak stazom koja vodi ka sportskom i životnom sazrijevanju, da ih nagradimo za ispoljeni talenat, napore i posvećenost, da im pokažemo da cijenimo njihove rezultate i ozbiljno računamo na njih. Da su oni naše olimpijske nade.

Budućnost se ne čeka. Budućnost se ozbiljno planira, promišlja, anticipira, gradi... I pripada hrabrima.

Šampioni hrabrog srca

Crna Gora slavi vaterpolo. Radovala se uspjehu kadetske reprezentacije na Malti. Zlatnu medalju, rezultat tromjesečnog rada (prošli i kvalifikacije), igrači su posvetili porodicama, prijateljima, navijačima, klubovima i gradovima iz kojih su se podigli do najvećih visina.

Želja i realnost

Kadeti Crne Gore otišli su na EP sa željom da obezbijede plasman među osam i osiguraju vizu za Svjetsko prvenstvo. Ali, želje su bile jedno, realnost drugo. Ljepša strana priče bila je, ipak, realnost. Mladi igrači skromno i bez euforije stigli su na mjesto gdje su ispisali zlatnim slovima istoriju crnogorskog sporta. Na ponos svima. Zbog toga njihove karijere više neće biti iste - sa koferom uspjeha i samopouzdanja očekuju ih obaveze u klubovima, a kasnije, ponovo, u reprezentaciji. Hemija i prijateljstvo odvelo ih je do vrha, kvalitetan rad od strane trenera Miodraga Mirovića i saradnika, ubrzao je put do uspjeha.

- Velike zasluge za ovaj nevjerovatan rezultat idu selektoru A reprezentacije Vladimiru Gojkoviću, mom stručnom štabu, i naravno najviše igračima koji su pokazali kako se bori za svoju državu. Veliki trud i rad ovih momaka tokom cijelog ljeta se na kraju isplatio i nagrađeni su najsjajnijim odličjem - ispričao je Mirović.

Kakav i koliki rad je potreban da bi se osvojila medalja, u ovom slučaju zlatna?

Danonoćan!

Momci su pričali o treninzima u trajanju od sedam do osam sati. I tako svaki dan. Paklen ritam izdržali su oni koji su vjerovali.

- Zlato na Malti je dokaz da Crna

Put do zlatne evropske medalje

Put do zlatne medalje nije bio lak, mladi vaterpolisti na stratu su izgubili od Hrvatske - 13:9, u grupi bili uspješniji od Ukrajine - 9:4, a nakon toga uslijedio je novi poraz od Mađarske (12:11). Trijumf protiv Francuske (15:7) osigurao im je plasman među osam, a važnu pobjedu, koja im je otvorila put do medalje, ostvarili su protiv Italije (10:9). Odličje su definitivno osigurali trijumfom nad Rusijom (8:7). U finalu, poslije peteraca (11:10, regularni dio 7:7), savladali su i Španiju.

Gora ima budućnost kada je vaterpolo sport u pitanju, dokaz smo da se samo velikim radom i trudom može doći do najvećeg rezultata. Hvala svima koji su bili uz nas, dali nam podršku, nastavićemo da radimo naporno, kako bi i u budućnosti donosili medalje sa velikih takmičenja - ispričao je kapiten Miroslav Perković. Kapiten „crvenih“ istakao je važan momenat koji ih je vodio do odličja.

- Jaka želja, hrabrost i motiv, rad Stručnog štaba bili su odlučujući za medalju. Nijesmo padali ni onda kada smo u grupi izgubili dvije utakmice.

Rad i samorad

Pozitivan, ukupan utisak nije krio selektor A tima Vladimir Gojković.

Zlatni vaterpolisti

Evropsku zlatnu medalju, u kategoriji U17, osvojili su Andrej Bosanac, Bogdan Radnjić, Miroslav Perković, Dragoljub Đurović, Luka Murišić, Jovan Pržica, Nikola Jančić, Vuk Drašković, Danilo Radović, Marko Radanović, Martin Gardašević, Aljoša Mačić, Uroš Vučurović.

- Radili su kvalitetno cijelo ljeto. Uspjeh je posljedica takvog rada i odnosa. Došli su do nivoa. Uputio bih veliku čestitku Stručnom štabu, radili su kvalitetno sa njima. Iz male baze došli su do krova Evrope. Ne treba zaboraviti da

do prošle i ove godine nijesmo imali zapaženih rezultata na omladinskim prvenstvima. Bio je zadovoljan Gojković i onda kada su „ajkulice“, pred put na EP, osvojili Komen kup u Nikšiću. Tada je ova generacija

najavila čudo.

- Malo nas je taj trofej poremetio jer su, vjerovatno, mislili da će lako. Ali su se vratili na pravi put nakon grupne faze. Mislim da su upravo i tada shvatili da samo kao tim mogu dalje. Dobra hemija među njima, prvenstveno velika želja i priprema, odveli su

ih do zlatne medalje. Ne treba zaboraviti da na Malti nijesmo bili favoriti - istakao je Gojković. Predsjednik VPSCG Dejan Bajić imao je razloga da slavi i pohvali zlatnu generaciju.

- Dali ste zadatak nama u Savezu, ali i državnim strukturama, klubovima i opštinama iz koje

dolazite da kreiramo ambijent u kojem ćete talenat moći da razvijete, održite motivaciju za bavljenje ovim sportom. Posebno oduševljava što ste, osim nespornog talenta, znanja i vještine, pokazali izuzetnu borbenost, spremnost, istrajnost i ono što, nažalost, češće ne karakteriše ekipe sa ovog

Čestitka Simonovića

- Čestitam vam na fantastičnom uspjehu koji ste ostvarili na Malti! Zlato sa Evropskog prvenstva je još jedan dokaz kvaliteta crnogorskih vaterpolo selekcija, a osvajanjem ove značajne medalje pokazali ste da crnogorski vaterpolo, ali i crnogorski sport uopšte, čeka svijetla budućnost. Sav vaš rad, svi vaši napori i posvećenost, isplatili su se i nagrađeni su ovom sjajnom medaljom. Nijeste se plašili da sanjate, da se borite i da pobijedite. Stoga znam da ćete imati hrabrosti i uspjeha u svakom sljedećem izazovu koji vas čeka. Želim vam svako dobro u vašim budućim karijerama, koje će, siguran sam, za tako predane i posvećene momke, ići samo uzlaznom putanjom - piše u čestitki Dušana Simonovića.

Stručni štab

U Stručnom štabu zlatne generacije bili su Miodrag Mirović, Miodrag Matković i Petar Radanović, doktor Vladimir Dedović i fizioterapeut Ivan Borović.

terena i kada rezultat nije bio u vašu korist, kada je ostajalo malo vremena do kraja, borili ste se i na kraju pobijedili. To je primjer i kako neke druge selekcije mogu da igraju. Velike čestitke i stručnom štabu na čelu sa trenerom Mirovićem, koji je sve ukomponovao u zlatnu ekipu.

Kada su 11. avgusta igrali prvu utakmicu na Evropskom prvenstvu, u „Morači” je bilo tek nekoliko stotina ljudi.

Tada su tu bile samo porodice i društvo talentovane generacije crnogorskih košarkaša.

Nekoliko dana kasnije oni su postali heroji nacije, dječaci o kojima priča cijela Evropa.

Kadetska košarkaška reprezentacija Crne Gore ispisala je ovog ljeta jednu od naših najljepših sportskih priča, osvajanjem srebrne medalje na šampionatu Starg kontinenta.

Da cijela priča poprimi dimenzije bajke - prva medalja za crnogorsku košarku, prvi plasman na prvenstvo svijeta, ostvaren je kod kuće, na domaćem terenu, pod crvenim zastavama i u fantastičnoj atmosferi podgoričke dvorane.

Put ove selekcije, generacije rođene 2001. godine, počeo je 2015, kada je, tada pionirska reprezentacija Crne Gore, osvojila turnir „Slovenia Ball”, koji se smatra nezvaničnim prvenstvom Evrope, u uzrastu igrača do 14 godina.

Uspjeh nije, dakle, slučajan, jer iz selekcije, koju je prije dvije godine vodio Zoran Glomazić, a koja je u finalu najjačeg pionirskog turnira savladala domaćina Sloveniju, na šampionatu u Podgorici igrala su devetorica dječaka - Jovan Kljajić, Stefan Vlahović, Đorđije Marinović, Viktor Vujić, Danijel Marsenić, Haris Karamanaga, Marko Kljajević, Feđa Pajović i Milet Bošković.

To su, dakle, igrači, koji su, očigledno, dobro selektirani i praćeni, i koji su, što je veoma važno, naučili da pobjeđuju.

Izgubili su posljednji, za neke najvažniji meč, ali razloga za suze zbog poraza u finalu nije bilo...

PRIČA LJETA: Srebro naše kadetske košarkaške reprezentacije

Od dječaka do heroja

„Nismo ni sanjali da možemo da doguramo ovoliko daleko. Zasluzili smo ovaj rezultat, a najviše zbog borbenosti koju smo prikazali. Imali smo problema u sastavljanju tima koji će nastupiti na prvenstvu, ali su momci pokazali srce i to je donijelo uspjeh”, govorio je selektor Mladen Ostojić, posebno napomenuvši pomoć publike.

„Moram posebno da zahvalim i

Čekamo Argentinu

Osvajanjem drugog mjesta na prvenstvu Evrope, crnogorski kadeti obezbijedili su plasman na šampionat svijeta, koji se od 19. do 29. jula igra u Argentini.

Samo 16 najboljih nacija će se u završnici, a poznato je 12 učesnika. Pored naše i argentinske selekcije, igraće SAD, Kanada, Portoriko, Dominikanska republika, Francuska, Srbija, Hrvatska, Turska, Mali i Egipat, te još četiri azijske selekcije.

publici. Četrdeset godina sam u ovom sportu i nikada nijesam doživio ovakvo navijanje koje je bilo podstrek od prvog do posljednjeg minuta”, naveo je Ostojić.

Publika je možda nosila crnogorske dječake, ali bez njihovog kvaliteta i talenta sve bi bilo uzalud.

„Borili smo se za ovaj dres, državu, dali smo sve od sebe”, rekao je Bojan Tomašević, uz Stefana Vlahovića član idealne petorke prvenstva.

Iako ponosni na srebrnu medalju, žalio im je što meč za zlato nisu odigrali bolje.

„Zadovoljni smo, ovo je ipak uspjeh naše košarke. Malo mi je žalio što se nismo bolje pokazali u finalu protiv Francuske. Imali smo priliku da preokrenemo, prišli smo na tri razlike, ali nismo imali snage da izguramo do kraja”, rekao je Tomašević.

Đukanović: Potvrda da se stručnije i predanije radi sa mladim igračima

Predsjednik KSCG Milo Đukanović naglasio je da ga je srebro kadeta obradovalo više nego što bi ga obradovala medalja neke starije selekcije.

„Ova medalja je potvrda da se počelo predanije, stručnije, profesionalnije raditi sa najmlađima u Crnoj Gori. Kao rezultat toga smo dobili ovakvu promociju i košarkaškog sporta u Crnoj Gori i Crne Gore kao države na Evropskom prvenstvu za kadete”, istakao je Đukanović.

Ono što je za Đukanovića posebno važno je pobjednički stav naših dječaka.

„Mislim da su naši kadeti pokazali da su hrabri da se nadmeću i sa takvim košarkaškim vesilama kao što su Španija, Francuska, Italija, Srbija, Litvanija. Sa druge strane, pokazali su odnosom prema reprezentaciji i državi, kako se mlade generacije u Crnoj Gori sve više identifikuju sa onim što su najvažniji nacionalni ciljevi i interesi”, kazao je Đukanović.

On je naglasio koliko je bitno da država nastavi da brine o prosperitetu vrhunskog sporta.

„Mislim da je država tokom posljednjih godina napravila ozbiljan posao. Prije svega izgradnjom sportske infrastrukture, tako da danas gotovo da nema te opštine u Crnoj Gori koja nema sportsku dvoranu. Sada je potrebno tu infrastrukturu iskoristiti, prije svega okupljanjem mladih i stručnim radom sa njima”, kazao je Đukanović.

Oдавно Crna Gora nije iščekivala jedan sportski događaj kao što iščekuje fudbalski meč, 5. oktobra na stadionu pod Goricom. Naša fudbalska reprezentacija dočekuje Dansku, u pretposljednem kolu kvalifikacija za Svjetsko prvenstvo - pobjedom u toj utakmici stekla bi realne šanse da se plasira u baraž, a na posljednje gostovanje, tri dana kasnije u Varšavi, otišla sa nadom da može i da se direktno plasira u završnicu.

Bilo bi to fudbalsko čudo nad čudima, senzacija svjetskih razmjera...

A, može li da se dogodi. Ako je Crna Gora u oktobru prošle godine slavila u Kopenhagenu, zašto ne bi i u Podgorici?

“Na početku kvalifikacija imali smo cilj da što duže budemo u rezultatskom i takmičarskom tonusu. Na samom kraju imamo tu situaciju i kontrolu nad

njom, jer se sastajemo sa direktnim rivalom i ekipom koja je lider tokom kvalifikacija. Bićemo maksimalno koncentrisani i probaćemo da se nametnemo stvarima koje su bile karakteristične za nas na svim utakmicama do sada”, rekao je selektor Ljubiša Tumbaković, čovjek koji je probudio uspavanu fudbalsku Crnu Goru, umornu i učmalu nakon dva neuspješna takmičarska ciklusa, u kojima naš nacionalni tim nije bio ni blizu visokog plasmana u kvalifikacionim grupama, ni blizu velikog takmičenja.

Tumbaković je prilično sumornu sliku pretvorio u sliku punu vedrih boja i priču koja bi trebalo da traje dugo, a ne da bude samo bljesak...

Šta god da se desi do kraja, bila prva, druga ili treća na tabeli, Crna Gora je u nekoj svojoj treći, imaginarnim kvalifikacijama, već „pobjednik“ ovog ciklusa.

Jer, nakon duže vremena, a možda i prvi put na ovakav način, na ovakvom nivou, Crna Gora - ima fudbalsku reprezentaciju!

“Mislim da igrači uživaju u reprezentaciji, mi u stručnom štabu imamo isti osjećaj. Njima je lijepo sa nama, nama je lijepo sa njima, a kada je rezultat ovakav onda je sve još ljepše”, kazao je Tumbaković nakon pobjede nad Rumunijom, otkrivši, efektno i posredno, makar djelić tajne njegovog fudbalskog preporoda.

Tumbaković nije došao da radi na kratke staze, već da uradi nešto i za budućnost CG fudbala. Uspio je, stvorio je tim i za na-

Kako naši reprezentativci čekaju mečeve odluke

Danijel Petković

Ono što je bitno je da sačuvamo hladnu glavu, a da srce ostane vrelo. Sve ostalo imamo. Imamo pozitivnu hemiju u timu, imamo odličnu ekipu, imaćemo podršku sa tribina. Ne mogu da obećam plasman na Mundijal niti u baraž mečeve, ali da ćemo se boriti do posljednjih atoma snage i više od toga, to mogu. Do sada smo bili i ostaćemo musketari do kraja. Svi za jednog, jedan za sve, pa dokle stignemo, a ja verujem da možemo do Svjetskog prvenstva. Sanjam o tome, kao i svi u Crnoj Gori.

Luka Đorđević

Sada sve zavisi od nas. Sa dvije pobjede možemo da budemo i prvi u grupi. U duelima koji slijede igraćemo kao i do sada. Borićemo se do posljednjih atoma snage i disati kao jedan. Neka Danska i Poljska razmišljaju o nama. Oni su pod pritiskom, a ne mi. Oni treba da brinu, a ne mi.

Stefan Savić

Ne brine nas igra Danaca, jer smo pokazali da kada se držimo zajedno, sebi krijemo sudbinu. Ipak oni dolaze na naš stadion. Vjerujem da ova grupa momaka može da odigra još jedan veliki meč. Bili bismo zadovoljni i drugim mjestom, ali ćemo pokušati i

da budemo prvi u grupi.

Stefan Mugoša

Naša najveća snaga je timski duh. Svi dišemo kao jedan. Pozitvna hemija se osjeća u vazduhu. Do sada nismo dozvolili da upadnemo u euforiju, pa nećemo ni sada. Utakmice sa Danskom i Poljskom čekamo na isti način kao i sve prethodne. Kao finale. Borićemo se do posljednjih atoma snage. Da li će to biti dovoljno za plasman na Mundijal? Ne znam, ali znam da ćemo na kraju ovog ciklusa moći sa ponosom da kažemo - dali smo sve od sebe, bolje nije moglo.

Marko Janković

Savladali smo ih u Kopenhagenu, pa što ne bi i u Crnoj Gori? Na nama je da se dobro pripremimo, da održimo formu. Vjerujem da će selektor dobro pripremiti taj meč i na nama je da, uz podršku navijača, završimo tu utakmicu kako treba. Ostala su nm još dva odlučujuća koraka u kvalifikacijama, dva koraka do najvećeg uspjeha u istoriji naše reprezentacije, a ja sam optimista. Mislim da sa selektorom Tumbakovićem možemo napraviti zaista velike stvari.

ce u kvalifikacijama, na to smo se već navikli i nema razloga da pritisak bude veći uoči ova dva duela. Ne može pritisak biti samo na jednoj strani... Imamo dva protivnika i sigurno da je pritisak prisutan i kod njih. Osim što imaju takmičarski karakter ove utakmice su i psihološke i mi ćemo se naravno potruditi da se na najbolji način pripremimo i na tom planu”, zaključio je selektor Crne Gore.

Mislim da igrači uživaju u reprezentaciji, mi u stručnom štabu imamo isti osjećaj. Njima je lijepo sa nama, nama je lijepo sa njima, a kada je rezultat ovakav onda je sve još ljepše - kazao je Tumbaković nakon pobjede nad Rumunijom

Crna Gora sanja Mundijal I VJERUJE U ČUDO

Završen EYOF u Đeru, mladost pokazala talenat

Crna Gora dio spektakla

Predajom olimpijske zastave narednom domaćinu ljetnjeg EYOF-a, gradu Bakuu, obilježen je završetak ovog zanimljivog takmičenja u mađarskom Đeru.

Ukupno 2.500 mladih sportista zadovoljni su se vratili kućama, a domaćin se potrudio oko svakog detalja kako bi ova manifestacija uspjela. Crnogorska sportska delegacija nastupila je sa 16 sportista (ženski rukomet i džudistkinja Ivana Nikolić).

Džudistkinja Nikolić osvojila je peto mjesto u kategoriji do 40 kilograma, a rukometašice sedmo u konkurenciji osam evropskih kadetskih rukometnih ekipa.

Spektakularno otvaranje ljetnjeg EYOF-a „Đer 2017“, najavilo je početak najznačajnije evropske multisportske manifestacije za uzrast od 14 do 18 godina iz 50 evropskih država.

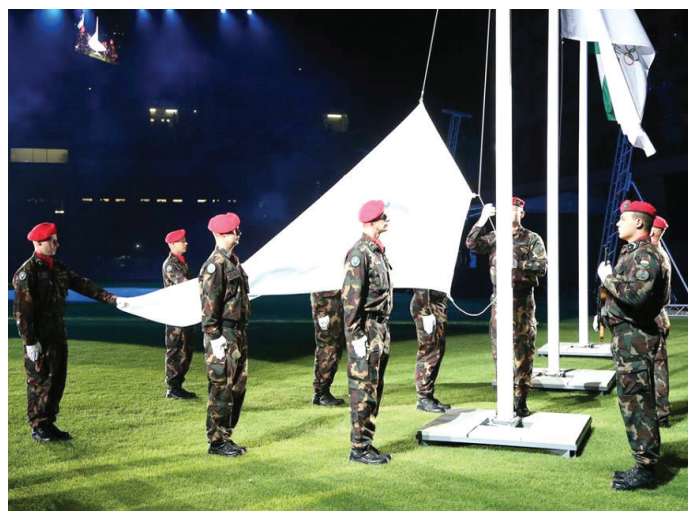
Takmičenja se održalo u dest olimpijskih sportova (atletika, gimnastika, plivanje, kajak-kanu, biciklizam, džudo, tenis, rukomet, odbojka i košarka).

Otvaranje su svojim nastupom obilježili Dance Company of the

National Theatre of Győr, Ballet Company of Győr, mladi izvođači iz „Young talents of the Virtuozok talent show“, The Biebers, Adrienn Banhegyi, Győr Philharmonic Orchestra, Kerekes Band i Vaskakas Puppet Theatre.

Džudistkinja Ivana Nikolić, pripala je čast da na otvaranju nosi državnu zastavu. Svečanom otvaranju prisustvovao je ambasador Crne Gore u Mađarskoj Aleksandar Moštrokol, koji je našim sportistima poželio puno uspjeha na takmičenjima.

Sa Milenom Raičević u susret novoj rukometnoj sezoni

Želja je ponovo vrh

Predvodnik Budućnosti i crnogorske rukometne reprezentacije je Milena Raičević. Osvojila je skoro sve. Od oktobra igraće jedanaestu Ligu šampiona za svoj klub, za Budućnost. Ima 27 godina, u džepu olimpijsku i evropsku medalju. Dva putaje sa osvajala je Ligu šampiona.

Mladost da radi

Crna Gora, kao najmlađi tim, odlazi na SP, i ti kao predvodnik ove generacije, kolika je to obaveza, u kojem je dijelu najveća, ima li dodatnog pritiska?

- Evo već drugo prvenstvo odlazimo kao mlađa ekipa, a opet iskusnija za to jedno EP na kojem smo već bili. Nije lako biti lider i predvodnik ovakve ekipe. Praktično tek uče šta je rukomet i igranje velikih utakmica. Ja sam tu da na najbolji način prenesem svoje iskustvo i kao lider predvodim ovu generaciju. Ne mislim da je to obaveza, to je želja da se opet probamo popeti do vrha. Tako da mjesta za pritiska nema, a strpljenje je najbitnije. Po čemu je, osim mladosti i neiskustva, ovaj A tim drugačiji u odnosu na onaj koji je osvajao medalje?

- Sigurno da su to različite ekipe i ne mogu se porediti, osim da su tri igrača ostala iz te generacije. Još dosta moraju raditi da bi se mogli uporediti sa ekipom koja je bila u vrhu rukometa.

Koliki je kapacitet ovog tima, gdje vidiš i kada vidiš šansu za Tokio?

- Tokio je daleko, prije njega imamo dosta stepenika. Kapacitet je, sigurno, ogroman, napredak je vidan od posljednjeg prvenstva. Ali, kao što sam već kazala, za ovu generaciju je bitan samo veliki rad da bi mogli razmišljati o nekim velikim šansama. Imamo igrače na svim pozicijama koji su bili najbolji u svojim generacijama. Vjerujem da će tako napredovati i u seniorskoj kategoriji. Prije svega, imamo dosta igrača koji mogu da igraju odbranu na bitnim pozicijama. Što je nama, u suštini, i najbitnije, jer nas je ta dobra odbrana dovela i do olimpijskog srebra, evropskog zlata i svega što smo napravili u predhodnim godinama sa tom sjajnom generacijom.

Kakva su očekivanja od SP, kakva je grupa i gdje je vaša sansa?

- Idemo mirno na SP, bez ikakvih obećanja o plasmanu. Cilj je, prije svega, prolazak gru-

pe, jer smo u dosta jakoj grupi. Ni u predhodnoj generaciji, koja je bila toliko uspješna, nijesmo imali sreće na SP. Tako da će za nas svaka naredna utakmica biti praznik za koji živimo. Iskreno, SP je nešto o čemu sanjamo da dođem do medalje, jer samo nam

ona nedostaje. Možda se moj san i ispuni.

Želja još dosta

Poslije OI u Brazilu napravljen je zaokret, ambicije su mladost, koliko i u kojem dijelu još treba da se radi da bi se stiglo do visina?

- Veliki zaokret je napravljen, ovi mladi igrači su dobili šansu o kojoj nisu ni sanjali. Treba da se stvara glad koja je bila prisutna kod prethod-

ne generacije.

Kod njih nije još prisutna, jer nijesu svjesni kakvu su šansu dobili, ali postoji ogroman kapacitet da dođu do tih visina.

Na koji način se neko ko je još od Južne Koreje i bronzine sa juniorkama, utabao put, motiviše i hrabri za obaveze?

- Ništa u životu nijesam lako zaradila, uvijek sam trebala dobro da se pomučim za sve ono što sad imam. Imala sam dosta prekretnica u životu koje su me učinile samo jačom. Ta Koreja se desila posle prve intervencije na srcu, moja želja za povratkom na teren je bila ogromna. To je bilo moje najbolje prvenstvo u mlađim kategorijama, koje je krunisano medaljom.

Sport je takav da nikad ne možeš biti samo na vrhu, moraš pasti da bi se opet popeo. Svjetsko prvenstvo za mene uvijek ima veliki motiv, da budem bolja nego da prethodnom. Sve dok ne dođemo do vrha.

Koja je formula za uspjeh?

- Formula za uspjeh: prvo moraš nešto baš da želiš. Za to je potreban zdrav tim koji ima veliki karakter. Samo onda kada tim funkcioniše kao jedno, ima mjesta za uspjeh. I, naravno, veliki rad je osnov svega. Samo oni koji su dosta trenirali znaju koliko su zaslužili uspjeh.

Čemu težiš?

- Nikad nijesam imala želju da to bude neki moj lični uspjeh, već uspjeh sa mojim timom. Ima ih više, zašto neke ne ponoviti? Ali, treba im se posebno posvetiti. Još dosta vremena imam da igram rukomet, vjerujem da ću imati vremena za dosta sportskih dostignuća. Ima li rukomet definiciju?

- Definicija rukometa je jednostavna - igrati ga glavom, a ne snagom - zaključila je Milena.

Biti spreman, to je sve

Prije oficijalne priče, Majda Mehmedović, podijelila je najtužniji i najsrećniji dio razgovora sa Suzanom Lazović, na terasi olimpijskog Sela, u avgustu 2012. godine.

- Plakale smo noć pred finale Olimpijskih igara, Suza mi je rekla: „Majda, vidi gdje smo, a gdje smo bile. Sjećao li se poligona kod Tehničkog fakulteta, početaka, ulaska u Moraču“. Sjetila sam se svega, kako sam mogla da zaboravim na beton, na parket „Morače“ po kojem je bilo milina gaziti, kao po pamuku. Obje smo plakale, a plakali smo svi u decembru iste godine u Beogradu kada smo stajali na podijumu, pjevali himnu i ponosno ušle i izašle iz aviona i došle kod svog naroda. Dok sam živa neću zaboraviti riječi jedne gospođe. Kazala je da su živjeli sa nama i proživljavali svaku sreću i tugu, a da smo im na kraju donijeli najveću radost. Baranka Majda, dostigla je najveće visine, klupske i reprezentativne. Sa 27 godina ostvarena je rukometašica, ali je željna još trofeja. Iz Budućnosti se preselila u Bukurešt.

Pripadnost

- Svako voli svoj sport. Mogu da kažem da sam probala mnogo sportova, ali onda kada sam kročila na rukometni teren, shvatila sam da tu pripadam. Zašto? Teško objasnivo, a možda baš zbog kolektiva, jer sam radila sa najboljom grupom koja je osvojila sve živo. Zbog toga i taj naziv „lavice“. Rukomet i kolektiv su moja druga porodica. Nije rukomet samo 60 minuta utakmice i ono što se vidi. Bili smo porodica, svaki dan smo proživljavali zajedno, na terenu i van terena. Kakvu god vrstu povrede da sam imala ili problem privatne prirode, nestajao

Nijesam mogla da vjerujem gdje sam

Da li si kao 16-godišnjakinja, tek stigla u Budućnost, sanjala velike snove?

- Prvo, kada sam došla u Budućnost, nijesam mogla da vjerujem gdje sam. Sjećam se da mi je rođeni brat rekao - „ti ćeš za dvije godine da igraš sa Jovankom“. Nijesam povjerovala. Onda kada su me pozvali za prvi tim, bila sam u šoku. Teško je to opisati. Možda je to naslov za film, priča o našoj grupi: „Sa poligona do finala OI“. Ili naslov za moju Budućnost „Kako se rađala generacija“.

bi zbog rukometa. Sport je za mene utočište, a moja ekipa i reprezentacija kao porodica. Majda je najbolji primjer kako se samo upornošću dolazi do snova i ciljeva. Voli rukomet, iznad svega. U rukometu je stekla prijatelje, one za čitav život. - Stekla sam najbolje prijatelje. Prijatelje za cio život i izrasla sam u osobu kakva sam sada. Tako da ne mogu reći - rukomet je samo pobjeda i poraz, medalja i trofej. Ne postoje riječi kojima mogu opisati ili dati definiciju rukometa.

Pravi put

Istina, Majdu je sport ojačao. Postala je besprekoran borac. Ali, rukomet ima i drugu stranu medalje. Kako je kao mlađa odolijevala izazovima: - Pa, to je profesionalizam i nije jednostavno bilo. Onda kada sam počela da igram nijesam znala šta je to. Šta će sport da donese i da će cijeli život da mi obilježi. Odveo me na drugu stranu, a sa ove tačke gledišta i sa svim postignutim uspjesima, nije mi žal. Uzima mnogo i danas uzima, a malo ko

zna koliko. Skoro je bio Bajram i cijela moja familija je bila na okupu, jedino nijesa bila ja, boli me to. To mi nedostaju. Ali to je vječita borba sa sobom. Svaka cura zna kako je to. Istina je da sam preskakala bitnija slavlja, onda kada sam nekome bila potrebna nijesam bila tu, takođe i meni drage osobe nijesu bile tu. Međutim, to je cijena uspjeha. Kako si nadjačala sve to i sebe? - U početku je bilo teško, ali postaneš svjestan da si izabrao put i nema drugog ako stvarno želiš da uspiješ. Tako mora.

Ne želim se

Nijesi zakasnila za neke stvari? - Sve u svoje vrijeme! Mi - sportisti živimo život koji je težak, iako to ljudi ne znaju, a neko ima sreću, a neko nema, da sve stigne. Nadam da ću jednog dana i ja uspjeti, mada, iskreno, ne mogu, poslije svih ovih godina, da se žalim. Ili da razmišljam zašto nemam ovo ili ono ili zbog čega sam propustila neke stvari. Svako bira put, moj je težak, ali mislim da nijesam pogriješila. Šta ti nedostaje?

- Kako idu godine, a godinu idu brzo, ponekad se zapitamo, pogotovo žene, kad planiramo porodicu, dijete, život koji, generalno, svi imaju. I to pitanje upravo dolazi, jer dok smo bili mlađi nijesmo o tome razmišljali. Grabile smo i bile željne golova, minutaže, uspjeha i medalja.

Obećanje i ciljevi

Iz Bara u Podgoricu, iz Podgorice u Bukurešt. Obišla je planetu, vidjela ono što je trebala da vidi, okrećala glavu od onoga što nije željela da vidi. Bilo je više lijepih trenutaka. A koji su najljepši? - Mnogo mi je drago što sam

uspjela u sportu, ali, ipak, rukomet mi je donio važnije stvari. Najvrjedniju medalju - nekoliko prijatelja koji su mi pravi. To je za mene najsajnija i najveća medalja. Smatram da je teško naći iskrene prijatelje. Ja sam našla i sa tim osobama sam porasla, izrasla u ovo što sam sada. Po meni je to veća medalja od svih koje sam osvojila.

Ako je što guralo kroz karijeru, a glad za uspjehom je i dalje velika, bio je inat. Obećanje od prije nekoliko godina dala je sebi, rado je podijelila.

- Mlada sam počela da igram velike utakmice. Bio je trenutak i to famozni kada sam promašila gol o kojem su svi pričali. Bio je posljednji sekund protiv ruske ekipe, sama sam bila pred golom, a Sedojkina odbranila. Nijesmo prošli dalje. Tada sam samoj sebi, 2009. godine, dala obećanje - biću najbolja. Taj promašaj, ispraćen komentarima „ništa od ove male, do veliki su promašivali pa ništa“, natjerali su me da radim više i da se sto odsto fokusiram. A bila sam dijete.

Kakva si sada na komentare? - Ni pod razno me to ne bi moglo

dodirnuti.

Jesi li iskrena prema sebi? - Surovo iskrena. Pomoglo mi je, jer mislim da čovjek kada sebe laže može teško da uspije u životu.

Jesi li sve naučila o rukometu? - Dan danas postavljam ciljeve, drugačije ne bih mogla da igram. Kakvi su ciljevi?

Uvijek visoki. Mislim i da sa 27 godina mogu više. Mislim da mogu da napredujem, učim od različitih šuteva i raznih drugih stvari.

Kako se boriš sa pritiskom? - Uvijek ima pritiska, ali ja i sve cure smo mnogo jake kao osobe i svaka na svoj način se bori i prevazilazi. Ne volim da čujem: „moraš“. Ne moram ništa, ali svaka od nas ima usađen pobjednički duh.

Kakva si na komentare tipa „nije su se borile ili nije se borila“? - Takvi komentari su smiješni, jer niko ne zna koliko ne volimo da izgubimo i onda kada igramo društvene igre, a ne utakmicu. Kad ne ide, šta radiš?

- Probaću ponovo, ali ako osjetim da ne mogu da dam 100 odsto, da nije dan i da lopta neće završiti u gol, odmoricu minut, dva. Tražiću izmjenu, jer u takvom stanju ne pomažem ekipi. Na klupi se priberem, porazgovaram sa osobom kojoj vjerujem i koja će mi reći „Majda, ruka ti je spuštana, tijelo nije u poziciji, moraš ovako, gledaj golmana, smiri se...“. Nakon toga sam kao nova. Ali, zaista, nijesma tip koji mora da igra, a nije dan za igru. Šta dalje?

- Majda sanja osvajanje LŠ. Voljela bih da se okitim medaljom sa reprezentacijom i ponovo osjetim OI. Istina, malo me rame opominje i znam koliko zdravlje znači.

Kockica po kockica

Kako gledaš na ono što je bilo i na ono što bi mogli da bude sa reprezentacijom?

- Nije isto. Pored neiskustva koje ima sadašnji tim, to su nove cure sa kojima nijesam provela puno vremena. Na početku smo i teško je, jer je i za mene ovo novi početak. Djevojke ne poznajem, ne znam ih na terenu, ali ako smo već krenuli u novu

priču, potrebno je strpljenje od nas starijih, od strane trenera i navijača. Iskreno, teško mi je što sve te dječje bolesti moram opet da prolazim. Ljetos pred Bjelorusiju mi je bilo lijepo i interesantno, ali, opet, moje srce i dalje želi da je to ono što je nekad bilo. A može li biti kao nekad? - Ima ozbiljnog materijala, talenata, ali mislim da sve to treba da se gradi polako.

**U SUSRET
TOKIJU 2020**
Olimpizam
kao melem
na ranu

Posjeta oblastima koje je razorio cunami

Tempus fugit, odnosno, vrijeme leti, a bliže se 32. Olimpijske igre modernog doba.

Nizom sportsko-zabavnih programa, među njima i brojnim koncertima, uličnim trkama, kao i centralnom svečanošću, Tokio je 24. jula obilježio tri godine do početka svojih drugih Igara. Proslava je imala i memorijalnu crtu – u sklopu neobične

manifestacije koja je trajala 15 dana, trkači i biciklisti su pronijeli štafetu na 1.000 kilometara dug put krajevima koje je razorio cunami 2011. godine.

„Šest godina nakon katastrofe, osjećamo da su naša srca spojena” – kazao je olimpijski šampion u maratonu iz Sidneja 2000. godine i prvi nosilac štafete Naoko Takahaši. „Nadam se da možemo da krenemo na-

prijed.“

Središnja svečanost održana je u tokijskom sportsko-kulturnom kompleksu „Citizen's Plaza“. Pred 5.000 ljudi započeta je tura olimpijske zastave, koja će narednih dana posjetiti sve krajeve Japana.

„Želimo da bez pauze nastavimo da podižemo raspoloženje za Olimpijske igre 2020“ – rekla je gradonačelnica Tokija Juriko

Koike. „Ostale su nam još samo tri godine za pripremu.

Sa vama učinimo Igre uspješnim.“

Predsjednik Organizacionog odbora Igara u Tokiju Joširo Mori podsjetio je da je taj forum osnovan prije tri i po godine.

„Na početku smo imali 44 člana. Danas ih imamo više od 1.200“ – kazao je nekadašnji japanski premijer.

„Bilo je nekih prepreka na putu, ali uspjeli smo da ih preskočimo. Počinjemo da pripremamo i one nematerijalne segmente Igara – izbor maskote, puta olimpijske baklje, ceremonije otvaranja i zatvaranja. Nadamo se da ćemo pokazati najbolje lice Tokija i Japana kroz inovacije za koje vjerujemo da će nas dovesti do najboljih Igara u istoriji.“

Oboren rekord Londona

Tokiju od sponzora 2,8 milijardi dolara

Iako su do početka Olimpijskih igara u Tokiju ostale još gotovo tri godine, predani organizatori su već oborili jedan rekord. Od sponzorskih ugovora sa domaćim firmama – preciznije sa njih 43 – budžet takmičenja je popunjen sa 2,8 milijardi dolara!

Time je gotovo trostruko nadmašen dosadašnji najizdašniji iznos od 1,1 milijardi dolara, koliko je od sponzorstava britanskih kompanija prikupio London 2012. godine.

„Oduševljeni smo interesom japanskih sponzora. Potpisali smo ugovore sa čak 43 kompanije što je nadmašilo sva naša očekivanja”, kazao je potpredsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Džon Kouts.

Ipak, teško da se i mogao očekivati manji priliv sredstava, jer je japanska ekonomija treća na svijetu po snazi, a sedmu godinu zaredom završice sa rastom BDP-a.

Posljednji proračuni ukazuju

na to da će budžet tokijskih Igara iznositi oko 17 milijardi dolara. To je za 5 milijardi više od sume utrošene za organizaciju Olimpijskih igara u Riju, dok je budžet za London 2012. iznosio 13,7 milijardi dolara.

Japan sa ušišćenjem čeka Igre
INSPIRISAĆEMO SVIJET

Visoka delegacija Međunarodnog olimpijskog komiteta posjetila je Tokio u sklopu redovne kontrole napretka pripremnih radova pred Olimpijske igre 2020. godine. Tokom trodnevnog boravka, gosti su, između ostalog, upoznati sa aktivnostima koje Organizacioni komitet preduzima kako bi animirao što veći broj žitelja japanske prijestonice.

Tako je predstavljen projekat doniranja starih mobilnih telefona, koji će poslužiti kao materijal za pravljenje olimpijskih medalja. Delegacija MOK-a je posjetila gradilište olimpijskog sela u Harumi Futu, koje će biti

završeno u decembru 2019. godine, a sastojće se od 5.650 apartmana, sa mogućnošću prijemati više od 12.000 sportista.

„Tokom 16 dana trajanja Olimpijske igre u Tokiju 2020. godine neće samo inspirisati svijet, već će nam privući i novu publiku kojoj ćemo predstaviti olimpijske vrijednosti“ – kazao je potpredsjednik MOK-a i prvi čovjek Koordinacione komisije Džon Kouts.

Delegacija MOK-a upoznata je i sa napretkom radova na izgradnji Olimpijskog stadiona, koji će primiti 68.000 gledalaca, i na kome će se odvijati svečanosti

otvaranja i zatvaranja Igara, atletska takmičenja, kao i fudbalski mečevi. Na radovima najvećeg sportskog objekta u Tokiju učestvuje oko 3.000 ljudi.

„Imali smo produktivne razgovore sa Koordinacionom komisijom“ – kazao je predsjednik Organizacionog odbora Igara u Tokiju Joširo Mori. „Znamo koliko mladi sportisti širom svijeta naporno rade da bi ostvarili svoje snove. Osjećamo veliku odgovornost prema njima. Nastavićemo da ulažemo veliki trud kako bismo organizovali uspješne Olimpijske igre i prenijeli svijetu sve vrijednosti sporta.“

Crnogorski olimpijski komitet i Rukometni savez potpisali ugovor

Crnogorske rukometašice Đurđina Jauković, Đurđina Malović, Ema Ramusović, Itana Grbić, Dijana Ujkić, Ivona Pavićević, Tatjana Brnović, Enisa Đoković, Anastasija Babović, Nikolina Knežević i Ivana Godač primaju stipendije do juna naredne godine, a ozvaničeno je ugovorom Crnogorskog olimpijskog komiteta i Rukometnog saveza Crne Gore.

Ugovor su potpisali Dušan Simonović predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta i predsjednik Rukometnog saveza Crne Gore Zoran Radojičić. Po pedest odsto sredstava obezbijediće COK i RSCG.

- To je savez čija nas je ekipa obradovala do sada jedinom olimpijskom medaljom. Nadam se da će uz našu i podršku drugih ponovo stvoriti selekciju koja bi mogla ponoviti rezultate sjajne generacije. Dobili smo spisak rukometašica koje ćemo stipendirati i mi ćemo finansirati 150 eura, a ostalo Rukometni savez - kazao je Simonović.

Ugovori o stipendiranju potpisani su još sa vaterpolistima, atletičarima, karatistima, jedrličarima, džudistima i teniserima.

- Spisak nije konačan i može biti dopunjen ukoliko se neko od rukometašica ili rukometaša istakne ove sezone. Naravno i skraććen ako se ne ispune postavljene

Stipendije za rukometašice

kriterijume. Stipendiranje se pokazalo kao dobro i bili smo u pravu kada smo donijeli odluku da finansijski pomognemo najtalentovanije. Time država i COK pokazuju pažnju prema njima - rekao je Simonović. Zoran Radojičić bio je zadovoljan postignutim dogovorom i ugovorom između dvije Kuće. - Ženska selekcija sastavljena je maltene od juniorki. Sigurni

smo da će se one kroz kontinuitet učešća na velikim takmičenjima iskaliti i izboriti nastup u Tokiju. Crna Gora ima mlad muški sastav, koji je plasmanom na Evropsko prvenstvo ostvario veliki uspjeh. Prema predviđanjima stručnjaka, može da ima i veće rezultate, i mi računamo na njih. Na ovaj način predsjednik RSCG objasnio je zbog čega na spisku o

Rukomet na MI u Španiji

Objek rukometne selekcije će biti prijavljene za Mediteranske igre u Taragoni koje su na programu narednog ljeta. Zoran Radojičić bio je zadovoljan, jer je ovo takmičenje još jedna stanica do konačnog cilja.

stipendiranju nema rukometaša: - Djevojke koje su dobile stipendiju učestvovala su na velikim takmičenjima u mlađim kategorijama i imale značajnu ulogu. Crnogorski olimpijski komitet ih je prepoznao kao nosioce olimpijskih aktivnosti u našem savezu.

Simonović i Radojičić čestitali su vaterpolistima zlato na kadet-skom šampionatu Evrope.

Talenti: Nenad Dulović, srebrni karatistu sa EP

Bio sam spreman za uspjeh

Nenad Dulović u Sofiji osvojio je srebrnu medalju na Evropskom prvenstvu za kadete, juniore i mlađe seniore, u kategoriji do 60 kilograma.

Mlađi senior podgoričkog Omladinca na putu do finala pobijedio je Danijela Barkelin-

da iz Švedske 6:2, Francuza Iliesa Mardija 3:0, Eljana Mamedzajeva iz Azerbejdžana 3:1 i u polufinalu Hrvata Luku Kondića 2:1.

U finalnom meču poražen je od Erjana Samdana iz Turske. Put do medalje nije bilo lak, ali kvalitetni trenzi su ga odveli

do odličja.

- Trenirao sam dva puta dnevno, uz maksimalno zalaganje. Možda bi rezultat bio i bolji da je bilo pripremni turnira.

Nije bilo lako, ali bio sam spreman i znao sam da ću ostvariti uspjeh.

Zahvalan je Karate klubu

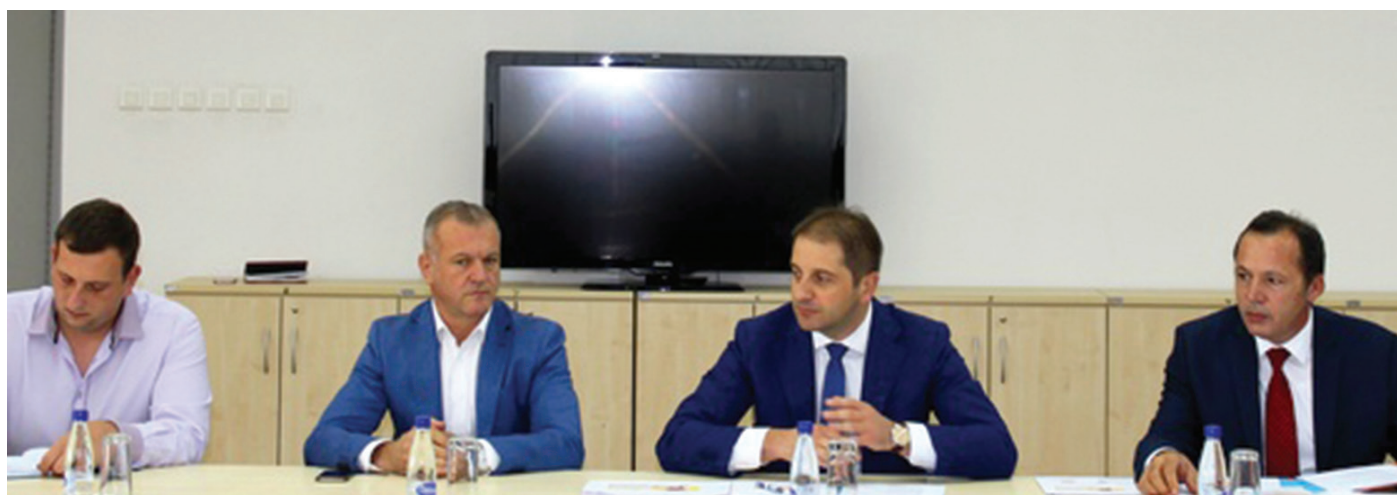
Omladinac, Savezu i selektorima, kao i klupskim drugovima.

- Bez njih i zajedničkih sparringa uspjeh ne bi bio moguć. Zado-

voljan sam medaljom, to je dobar početak godine u kojoj me očekuje dosta takmičenja. Drugi put na velikim takmičenjima nastupam kao mlađi senior.

Nadam se da će biti medalja i na Svjetskom prvenstvu u Španiji - rekao je Dulović.

Dulović je samo jedan od talentovanih mladih takmičara pred kojima je perspektivna budućnost.

Pripreme za EP u džudou za mlađe seniore

Kvalitet i masovnost

Organizacija Evropskog prvenstva od velikog je sportskog, društvenog i ekonomskog značaja za Crnu Goru i predstavlja dobru priliku za afirmaciju crnogorskih džudista, saopšteno je na konstitutivnoj sjednici Organizacionog odbora šampionata u džudou za mlađe seniore.

Šampionat Evrope od 10. do 12. novembra biće održan u Podgorici.

Saopšteno je da je dodjeljivanjem organizacije šampionata ukazano i priznanje Džudo savezu kao svojevrsna pohvala za dobro organizovano Evropsko kadetsko prvenstvo u Baru 2012. godine.

- Članovi OO, na čijem je čelu Damir Šehović, sumirali su dosadašnje programsko-organizacione aktivnosti, sa jasnim definisanjem predstojećih obaveza i dužnosti članova Odbora i mre-

že formiranih komisija i stručnih timova, u cilju uspješne realizacije obimnih i zahtjevnih aktivnosti u skladu sa standardima Evropske džudo unije, saopšteno je nakon sastanka.

Navodi se da je učešće na šampionatu do sada prijavilo više od 100 učesnika, kao i da se očekuje dolazak oko 800 takmičara, članova stručnih timova i zvaničnika Saveza.

Direktor turnira, Miodrag Kan-

karaš predstavio je elaborat šampionata i aktivnosti koje stoje pred OO, čiji su potpredsjednici Slavoljub Stijepović, Dragomir Bečanović, Jovica Rečević i Željko Rutović.

Direktor Kankaraš je istakao značaj podrške koju država i Glavni grad pružaju u pripremi EP, navodeći da bi uspješna organizacija tog takmičenja bila i promocija sportskih i ukupnih potencijala Crne Gore.

Kandidatura za prijem u olimpijsku porodicu

Boćanje - adut Crne Gore na Igrama u Parizu 2024?

To što je Pariz dobio organizaciju Olimpijskih igara 2024. godine možda u ovom trenutku i ne znači mnogo za crnogorski sport, ali na duže staze odluka MOK-a mogla bi da bude veoma važna.

Najavljeno je, naime, da će na Igrama u francuskoj prijestonici jedan od novih sportova biti sport u kome Crna Gora ima jednog od najboljih igrača na svijetu, ali i veliku tradiciju. Upitanju je - boćanje.

Francuski medij javili su da će se Olimpijski komitet Francuske "snažno založiti da MOK uvaži sugestiju i uvrsti ga na program Igara 2024", piše "Lekip".

"Boćanje je sport koji se igra širom svijeta. Svjetska federacija broji 165 članica, sa preko 200 miliona aktivnih takmičara. To je jak adut za prijem u olimpijsku porodicu", tvrdi francuski list.

Informaciju je potvrdio i selektor boćarske reprezentacije Crne Gore Dejan Stjepčević, po povratku iz Maroka, sa Svjetskog prvenstva.

"Tokom prvenstva održan je i kongres Svjetske boćarske federacije i prema posljednjim informacijama postoje više nego realni izgledi da boćanje postane olimpijski sport. Debi se očekuje na Olimpijskim igrama u Parizu 2024. godine",

Kandidatura je podnijeta 2015.

Svjetska boćarska federacija (FIB) je još prije dvije godine podnijela zvaničnu kandidaturu za prijem u olimpijsku porodicu sportova od Olimpijskih igara 2024. godine. Šanse da se to dogodi su povećane nakon što je Francuska dobila organizaciju Igara.

Nekoliko jakih aduta može da predstavi FIB u jačanju kandidature.

Čak 165 zemalja svijeta ima nacionalne saveze, a više od 200 miliona ljudi, na svim kontinentima se bavi ovim sportom.

Boćanje je, kao sportska disciplina, zastupljeno na nekoliko velikih multi-sportskih manifestacija - Svjetske igre, Mediteranske igre, Azijske i Afričke igre, Igre Komonvelta...

A da je konkurencija jaka govori i podatak da je čak 67 država osvajalo bar jednu medalju na šampionatima svijeta. Olimpijskom pokretu je, takođe, bitno što boćanje nema "starosnu" granicu, kao i to što je riječ o pravom amaterskom sportu, kakvih je sve manje na programu Igara.

rekao je Stjepčević.

Šta to znači za nas - rano je govoriti o periodu od sedam godina, ali u ovom trenutku, Crna Gora bi imala ozbiljnih kandidata za medalju.

Riječ je o Miroslavu Petkoviću, kojijenišku odličja sa najvećih takmičenja nastavio da slaže i nedavno na šampionatu planete u Kazablanki.

Petković je osvojio bronzu u disciplini precizno izbijanje. Mogao je i bolje, jer je do razigravanja za medalje stigao sa najboljim skorom, ali nije uspio da ga zadrži.

Petković je, u istoj disciplini,

aktuelni prvak Evrope, ima osam medalja sa šampionata svijeta...

"Petković je mogao do zlata, a bio je veoma blizu medalje i u disciplini krug", rekao je selektor Stjepčević.

Petković je perjanica crnogorskog boćanja, ali blizu svjetskog vrha su i Frano Petković, Đuro Milanović i Tomislav Ranković.

"U Maroku smo dostojno branili i odbranili ugled Crne Gore i mislim da imamo razloga da budemo zaista srećni i ponosni", zaključio je selektor Stjepčević.

IGRE MALIH ZEMALJA EVROPE 2019.

Pokazaćemo koliko smo veliki

Legat Igara malih država

Nakon sveobuhvatne analize mogućih koristi od organizacije Igara malih država, sa sigurnošću se može izvesti zaključak da će njihovo održavanje u Crnoj Gori kao legat ostaviti društvene, sportske, akademске, infrastrukturne i ekološke efekte.

Kao najznačajnije efekte navodimo sljedeće:

- promovisanje učešća mladih u redovnom bavljenju fizičkim aktivnostima (Inicijativa o vraćanju nastave fizičkog vaspitanja na visokoškolske institucije),
- promovisanje volontiranja u sportu (inspirisanje mladih između 15-29 godina za učešće u volonterskim aktivnostima kroz Nacionalne sportske saveze/ stvaranje Nacionalnog volonterskog registra u sportu),

- organizacija kulturno-umjetničkih aktivnosti prije i tokom manifestacije,
- dalji razvoj profesionalnog sporta (izgradnja mini-olimpijskih centara i Centra za dijagnostiku u sportu),

- jačanje naučno-istraživačke djelatnosti kao potpore unapređivanju sistema sporta,
- promovisanje Zelenih igara (organizacija manifestacije po LNT principima).

Legat Igara malih država se naslanja na temelje savremenog Olimpijskog pokreta koji ima za cilj da postigne promociju:

1. olimpirizma
2. održivog razvoja sa fokusom na ekološki segment održivosti
3. rodne ravnopravnosti
4. sporta za sve
5. razvoja kroz sport (SDP).

Sportska - i ne samo sportska - Crna Gora će od 25. maja do 1. juna 2019. godine biti pred organizacionim izazovom prvog reda - naša država biće domaćin sedamnaestog izdanja Igara malih zemalja Evrope, najvećeg multidisciplinarnog takmičenja koje će se odvijati na njenom tlu.

Pod zvaničnim sloganom „Koliko smo veliki“, Igre će okupiti oko 2.000 sportista i članova nacionalnih ekipa iz devet evropskih država sa populacijom manjom od milion stanovnika (uz Crnu Goru biće zastupljeni Andora, Kipar, Island, Lihtenštajn, Luksemburg, Malta, Monako i San Marino).

Organizator takmičenja je Crnogorski olimpijski komitet u saradnji sa Vladom Republike Crne Gore. COK je predložio da premijer Crne Gore preuzme funkciju predsjednika Organizacionog odbora Igara.

Krovna organizacija crnogorskog sporta dostavila je Vladi stručni elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti organizacije takmičenja, iz koga smo izdvojili dio iz poglavlja koji se odnosi na zaključke, kao i na legat (zavještanje) takmičenja.

Društveno opravdanje i pozitivni ekonomski efekti Nakon analize društveno-ekonomskih efekata organizacije Igara malih država, članovi projektnog tima iznose sljedeće opšte zaključke:

1. Da organizacija Igara malih država 2019. godine ima društveno opravdanje, koje se prije svega manifestuje kroz promovisanje učešća mladih u bavljenju fizičkim aktivnostima, afirmisanje volontiranja u sportu kao i promovisanje društvenih vrijednosti obostranog razumijevanja, prijateljstva i uvažavanja različitosti.

2. Da se država Crna Gora i njene institucije predstave širokoj evropskoj javnosti kao društvo koje njeguje vrijednosti tolerancije, poštovanja prava drugih, te da sport posmatraju kao sredstvo za postizanje širih društvenih ciljeva.

3. Da u okviru Crnogorskog olimpijskog komiteta postoji in-

stitucionalni kapacitet da se sprovede realizacija organizacije Igara malih država 2019.

4. Da organizacija Igara malih država predstavlja priliku da se dodatno afirmišu olimpijske vrijednosti.

5. Da će se kroz Igre malih država unaprijediti sportska infrastruktura u Crnoj Gori.

6. Igre malih država su prilika da se upostave, obnove i učvrste veze između državnih i opštinskih institucija, COK-a i nacionalnih sportskih saveza što će dodatno unaprijediti sistem sporta u Crnoj Gori.

7. Da postoje jasni argumenti za odbranu stava da će organizacija Igara stvoriti pozitivne ekonomske efekte.

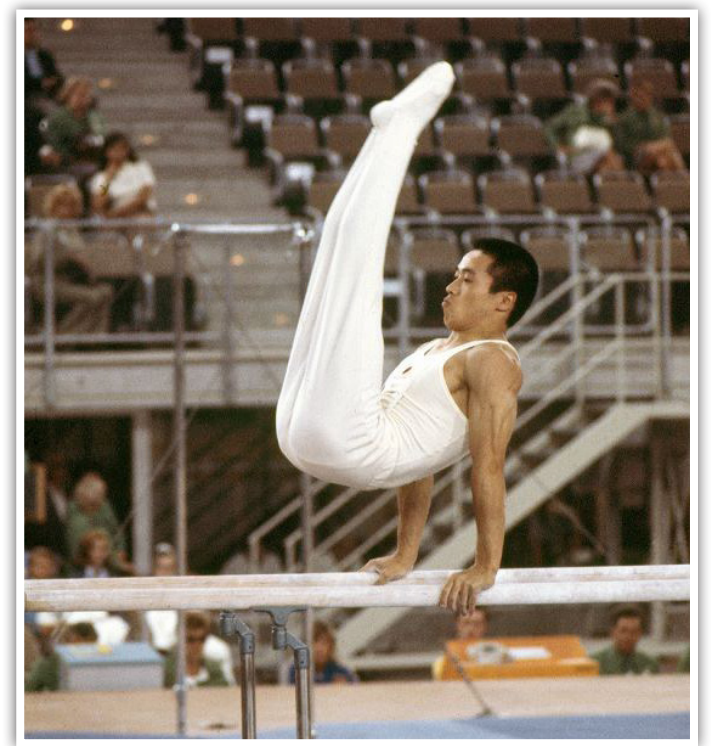
Decenija 21. vijeka koju trošimo opterećena je, čini se znatno više nego bilo koja u dugom nizu iza nje, tipskim, nerijetko i jalovim, sportskim raspravama svedenim na pitanje: „Ko je najbolji svih vremena?“ Majkl Džordan ili LeBron Džejms? Leo Mesi ili Kristijano Ronaldo? Dijego Armand Maradona ili Pele? Jusein Bolt ili Majkl Felps? – i druge slične dileme, znaju neodoljivo da podsjetite na zbrajanje „baba i žaba“. Prošle godine, pitanje „da li je najbolji svih vremena“, ovog puta u gimnastici, nije mimoišlo podvig 19-stostrukog svjetskog šampiona Japanca Koheija Učimure, koji je u Riju osvojio svoje drugo uzastopno olimpijsko zlato u višeboju – nešto što se nije desilo gotovo pola vijeka unazad. Individualnom, dodao je i tmsko najsajjnije odličje i kolekciju svojih priznanja sa Igara povećao na sedam. Za „Milenijumce“ – preciznije, onu malobrojnu grupu posvećenih među njima, koji cijene i prate tradicionalne sportove – on je, bez sumnje, „najbolji u istoriji“.

Oni sa dužim pamćenjem samo odmahuju glavom, izvlačeći iz podruma sjećanja jedno ime – Savao Kato. Japanac koji više od četiri decenije odolijeva na vrhu liste najtrofejnijih gimnastičkih olimpijaca.... Član sedmorice veličanstvenih Savao Kato je rođen 11. oktobra 1946. u Gosenu, gradiću na Honšuu, samo 14 mjeseci nakon što je najveće japansko ostrvo p(r)otresla razorna atomska bomba bačena na Hirošimu. U dječijim godinama volio je sport. „Skijao sam zimi, plivao ljeti“ – vratio se u te dane u nedavnom intervjuu. Ali, privlačilo ga je ne-

OLIMPIJSKI HEROJI: Savao Kato

Najtrofejniji gimnastičar svih vremena

Svjetska medalja

Iako dominantan na Olimpijskim igrama, Savao Kato je karijeru obogatio sa jednom jedinom medaljom sa svjetskih prvenstava – 1974. u Varni popeo sa na najviši stepenik postolja sa japanskom reprezentacijom, kao ubjedljivo najslabije ocijenjeni od svih šest reprezentativaca „zemlje izlazećeg sunca“.

pozlate – pokupio je još jedan olimpijski naslov sa reprezentacijom, a bio je najbolji i na razboju. Uskoro nakon montrealskih Igara Savao Kato se povukao, u svojoj 30. godini. Time je njegov olimpijski rulet stao na 12 odličja, od čega 8 zlatnih, što ga čini najtrofejnijim gimnastičarem ikada. Nikolaj Andrianov ima 15, ali sedam najsajjnih, isti broj kao i još jedan nekadašnji član selekcije SSSR-a Boris Šaklin (13 ukupno), dok je Takaši Ono osvojio 13 (5 zlata)... Kato je 2001. godine primljen u gimnastičku Kuću slavnih. „Nikada neću zaboraviti sreću koju sada osjećam“ – kazao je u inauguracionom govoru tadašnji i sadašnji univerzitetski profesor. Ni sportski svijet neće zaboraviti njega. Savao Kato, najtrofejniji gimnastičar svih vremena, čovjek koji je inspirisao Koheija Učimuru.

Sve olimpijske medalje Savaoa Kata

Meksiko 1968.
višeboj – zlato, ekipni višeboj – zlato, parter – zlato,
krugovi – bronza
Minhen 1972.
višeboj – zlato, ekipni višeboj – zlato, razboj – zlato,
konj sa hvataljkama – srebro, vratilo – srebro
Montreal 1976.
razboj – zlato, ekipni višeboj – zlato,
višeboj – srebro

lovalo kao ostvarenje sna.

Zlatnisan

Zlatni san je, međutim, tek počinjao. Dvadeset i četvrtog oktobra u sali Nacionalnog auditorijuma, najvećeg koncertnog prostora u Meksiku, na repertoaru je bila Katova gimnastička simfonija. Iako debitant, bez trunke treme je izveo vježbe na šest sprava, i domogao se najsajjnije medalje u višeboju, istovremeno dajući doprinos olimpijskoj tituli svoje reprezentacije. Iza njega je ostao prvi favorit, sovjetski reprezentativac Mihail Voronjin, svjetski šampion. Japanac ga je nadmašio za 0,05 bodova! Nije se na tome zaustavio: dva dana kasnije, na takmičenju po spravama, zagrlio je zlato poslije vježbe u parteru i bronzu na krugovima. Japan je pokupio 12 medalja, polovinu od ukupnog broja dodijeljenih u gimnastici u Meksiko Sitiiju. „Obožavan ne samo zbog svoje originalnosti, već i nivoa prefi-

njenosti, forme i izvedbe, kao dodatak svojoj tehničkoj savršenosti, Kato je imao stila“ – pozajmljujemo odlomak iz redova posvećenih Japancu sa sajta gimnastičke Kuće slavnih.

Ulazak u legendu

Četiri godine kasnije na Igrama u Minhenu, Kato je postao tek treći gimnastičar koji je odbranio olimpijsku titulu u višeboju. S tom razlikom, što su mu ovog puta najveći rivali bili sunarodnici – Eizo Kenmocu je osvojio srebro sa 0,08 bodova manje, dok je bronzani Akinori Nakajama ta-

kmičenje završio sa 0,325 poena zaostatka za pobjednikom. Dominantnim Japancima nije moglo izmaći ni ekipno zlato, ali ni tri titule po spravama. Jednu je prisvojio Kato – bio je najbolji na razboju, čemu je dodao srebra na konju sa hvataljkama i vratilu. Pečat na diplomu o raskoši svoje raznovrsnosti. U Montrealu 1976. godine, izmakla mu je istorija – nije postao prvi koji je tri puta zaredom trijumfovao u višeboju. Pripalo mu je srebro, a na pobjedničkom postolju gledao je u leđa reprezentativcu SSSR-a Nikolaju Andrianovu. Kanadu nije napustio bez

moja muskulatura se razvila, postao sam drukčija osoba.“ A ta drukčija osoba je bila predodređena za fizički, mentalno i tehnički veoma zahtjevne gimnastičke vježbe. U predvečerje Olimpijskih igara u Tokiju 1964. godine pobijedio je na svom prvom bitnom takmičenju i postao najbolji gimnastičar srednjoškolskog uzrasta u državi. Koji mjesec kasnije, u glavnom gradu Japana, pod jarkim olimpijskim svjetlima, pratio je završetak karijere velikog Takašija Ona, koji je sa domaćim reprezentacijom osvojio zlato u višeboju, svoje peto u karijeri, ukupno 13. medalju. Sudbina – tačnije, dobitna kombinacija talenta i rada potkrepljenog znanjem – je odredila da Kato bude njegov legitimni nasljednik. Upisivanje prestižnog Tokijskog univerziteta značilo je i prelazak na viši nivo. Kato je pokazao da nauka i sport mogu da idu ruku pod ruku – odličan student, pravio je krupne gimnastičke korake

pod majstorskom rukom Akatima Kaneka, priznatog trenera. „Njegov izuzetan nivo posvećenosti, preciznosti pokreta, kao i samodisciplina su se uskoro isplatili“ – izvod je iz teksta o Katu sa zvaničnog sajta Međunarodnog olimpijskog komiteta. Sve mu treba dodati i inovativne treninge, na kojima je, primjera radi, proširivao obim svojih motoričkih sposobnosti uvođenjem vježbanja na trampolini... Ne treba zanemariti ni značaj okruženja – Kato je bio dio velikog japanskog gimnastičkog pokreta. Na Svjetskom prvenstvu u Dortmundu 1966. godine, Japanci su osvojili zlatnu medalju ekipno, a u individualnom višeboju, među 147 takmičara, imali su šestoricu u prvih deset. Zato je mjesto među „sedam veličanstvenih“ u japanskoj reprezentaciji na Olimpijskim igrama u Meksiko Sitiiju 1968. godine, izbornom prethodno na nacionalnom takmičenju, za Kata dje-

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET